



บทที่ ๑

บทนำ

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ความสำคัญของภาษาย่อมมีมากที่สุดซึ่งถือว่าภาษาเป็นวัฒนธรรม ชาติไทยมีวัฒนธรรมของตนเองอันเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย นักสังคมศาสตร์ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรม คือ "แบบแผนชีวิต" หรือ "ระบบการดำเนินชีวิต" พระราชบัญญัติวัฒนธรรมได้ให้ความหมายว่าเป็น "ลักษณะแสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน" (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, ๒๕๒๕ : ๑)

ภาษาไทยมีความสำคัญอยู่มาก ซึ่งอาจจำแนกได้เป็นคุณค่าด้านต่าง ๆ คือ

ก. ด้านวัฒนธรรม

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ

ข. ด้านเอกลักษณ์ของชาติ

ชาติไทย ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้นภาษาจึงเป็นเอกลักษณ์ที่ควรภูมิใจ

ค. แสดงถึงความเป็นเอกราช

ชาติไทย ดำรงความเป็นเอกราชโดยมีภาษาประจำชาติที่มีความเป็นนิคแน่น เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวคนในชาติเพื่อธำรงความเป็นเอกราชของชาติตลอดไป

ง. แสดงถึงความมีอารยธรรมของชาติ

เราใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการถ่ายทอดวิทยาการใหม่ ๆ ประสบการณ์ใหม่ แนวความคิดให้แก่ผู้อื่นได้ทราบ จดจำ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

จ. เป็นมรดกที่มีค่าที่สุด

ภาษาไทยเป็นมรดกที่บรรพบุรุษได้มอบให้คนไทยทุกคน สามารถนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่ เช่น

- เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต
- เป็นเครื่องมือในการศึกษา

- เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ
- เป็นเครื่องส่งเสริมบุคลิกภาพ
- เป็นเครื่องช่วยให้เกิดความสุข

ปัจจุบันมีคนไทยไปศึกษาและประกอบอาชีพในสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก การดำรงชีวิตในต่างแดนแม้ว่าคนไทยจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชาติที่ไปอยู่อาศัย แต่มิได้ละทิ้งวิถีดำเนินชีวิตแบบไทยมากนัก เมืองใดที่มีคนไทยอยู่หนาแน่นก็มักจะมีชุมชนหรือสมาคมคนไทยในท้องถิ่นนั้น (วารสารเศรษฐศาสตร์, ๒๕๒๕ : ๗๓) หลายนครใหญ่ได้มีวัดพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลางของชุมชน ปัจจุบันมีวัดและพระสงฆ์ไทยไปปฏิบัติศาสนกิจประจำในสหรัฐอเมริกามากขึ้น แต่ระเบียบปฏิบัติของแต่ละวัดและกฎหมายแต่ละรัฐไม่เหมือนกัน ย่อมจะทำให้การปฏิบัติงานไม่เป็นไปโดยสม่ำเสมอและราบรื่น ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมพระธรรมวินัย และให้การดำเนินงานของประสงฆ์สอดคล้องเป็นแบบแผน คณะสงฆ์จึงได้ร่วมกันจัดตั้ง "สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา" ขึ้น โดยมีชื่อวัดในสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาต่อไปนี้ (ดวงประทีป, ๒๕๓๐, ปกใน)

- |                                  |                 |
|----------------------------------|-----------------|
| ๑. วัดไทยลอสแอนเจลิส             | รัฐแคลิฟอร์เนีย |
| ๒. วัดไทยวอชิงตัน ดี ซี          | รัฐแมรีแลนด์    |
| ๓. วัดขัมมาราม ชิคาโก            | รัฐอิลลินอยส์   |
| ๔. วัดวชิรธรรมปทีป               | รัฐนิวยอร์ก     |
| ๕. วัดพุทธวราราม เอนเวอร์        | รัฐโคโรราโด     |
| ๖. วัดมงคลรัตนาราม ซานฟรานซิสโก  | รัฐแคลิฟอร์เนีย |
| ๗. วัดพุทธานุสรณ์ ซานฟรานซิสโก   | รัฐแคลิฟอร์เนีย |
| ๘. วัดธรรมคุณาราม ยูทาห์         | รัฐยูทาห์       |
| ๙. วัดมงคลรัตนาราม แคมปา         | รัฐฟลอริดา      |
| ๑๐. วัดพุทธาวาส ฮิวส์ตัน         | รัฐเท็กซัส      |
| ๑๑. วัดพุทธรังษี ไมอามี          | รัฐฟลอริดา      |
| ๑๒. วัดพระศรีรัตนาราม เซ็นหลุยส์ | รัฐมิสซูรี      |
| ๑๓. วัดพรหมคุณาราม               | รัฐอริโซนา      |
| ๑๔. วัดพุทธภาวนา ลาสเวกัส        | รัฐเนวาดา       |
| ๑๕. วัดมงคลเทพมุนี               | รัฐฟิลาเดลเฟีย  |
| ๑๖. วัดพุทธจักรมงคลรัตนาราม      | รัฐฮาวาย        |

## ๑๗. วัดพุทธธรรม ฐิตาโก

## รัฐอิลลินอยส์

นอกจากนี้ยังมีวัดในสหรัฐอเมริกาอีก ๘ แห่ง ที่ไม่อยู่ในสมัชชาสงฆ์ไทย วัดไทยในสหรัฐอเมริกาแต่ละวัดมีคณะกรรมการบริหารกิจการของวัด ตามกฎหมายของรัฐที่วัดนั้นตั้งอยู่ พระสงฆ์ที่มาประจำปฏิบัติศาสนกิจแต่ละสำนัก นอกจากจะได้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎหมายของสหรัฐอเมริกาและระเบียบของวัดนั้นแล้ว ทางคณะสงฆ์ถือว่าพระสงฆ์ไทยแต่ละรูปยังขึ้นตรงต่อสังฆตเถมิในประเทศไทยด้วย สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาได้รับใบอนุญาตการจดทะเบียนเป็นองค์กรทางศาสนา เพื่อจัดการประชุมสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐

ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทยที่ไปตั้งหลักฐานในสหรัฐอเมริกาซึ่งมีเด็กเชื้อสายไทยมากที่สุด ในจำนวนเด็กที่เกิดและพำนักอยู่ต่างประเทศ (ฟ้าเมืองไทย, ๒๕๓๐ : ๘) คือปัญหาเกี่ยวกับลูกหลานของตนซึ่งถือสัญชาติอเมริกัน เด็ก ๆ เหล่านี้เจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมชนบทธรรมนิยมประเพณีแบบอเมริกัน จึงมีความนิยมเอียงที่จะเป็นอเมริกันไปด้วย และเป็นความภาคภูมิใจของเด็ก ๆ ที่ตนถือสัญชาติอเมริกัน เพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไปว่าสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่เจริญที่สุดในโลก โดยเฉพาะด้านวัตถุ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (เสนาสนเทศ, ๒๕๓๐ : ๔๐) ความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ๆ เหล่านี้จะห่างจากความเป็นไทยออกไปทุกที ในที่สุดเขาก็จะไม่รู้ว่าประเทศไทยอยู่ที่ไหน มุมใดของโลก สิ่งหนึ่งที่จะผูกจิตใจให้รู้สึกและนึกถึงบ้านเกิดเมืองนอนของพ่อแม่ของตนก็คือภาษาไทย ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้พระสงฆ์และคนไทยส่วนหนึ่งตระหนักว่า เด็ก ๆ เหล่านี้เป็นทรัพยากรที่มีค่า จึงได้มีการเปิดให้มีโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ สำหรับเด็กไทยในต่างแดนเกิดขึ้น เพื่อต้องการให้เขาได้รู้จักชาติไทย รักชาติไทย และพูดเขียนภาษาไทยได้ชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์พอสรุปได้ดังนี้ (ธรรมปทีป, ๒๕๒๘ : ๕)

๑. เพื่อสอนภาษาไทยให้แก่กุลบุตรกุลธิดาของคนไทย
๒. เพื่ออบรมสั่งสอนวัฒนธรรม ชนบะธรรมนิยมประเพณีอันดีงามแก่เด็กและเยาวชน
๓. เพื่อให้การศึกษาพระพุทธศาสนาแก่เด็กและเยาวชน
๔. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยด้วยกัน
๕. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาไทย

การสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยในสหรัฐอเมริกา นั้น เป็นการสอนเด็กที่ใช้สองภาษาในชีวิตประจำวัน คือภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพราะเด็กเหล่านี้ได้รับอิทธิพลภาษาอังกฤษจากสังคมภายนอกแต่จะได้ฟังภาษาไทยภายในบ้าน เด็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการพูดภาษาไทย เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้ปกครองไม่ได้พูดภาษาไทยกับลูกสม่ำเสมอ เกรงเด็กจะเป็นปมด้อย ฯลฯ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการพูด สำหรับทักษะในการอ่านและเขียนนั้นจะได้รับจากโรงเรียนวัดไทยเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาในการสอนเด็กสองภาษาจะคล้ายกับเด็กไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย หรือเด็กไทยที่ใช้ภาษาถิ่นในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเด็กไทยที่ใช้ภาษามาลายูในจังหวัดภาคใต้ ซึ่ง นิเชษฐ์ อนุกุล (๒๕๑๘ : ๑๖๕) ได้ศึกษาปัญหาของเด็กที่พูดภาษาไทยไม่ได้ว่า นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย ไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย มีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไปและกลัวเพื่อนหัวเราะเยาะเมื่อพูดภาษาไทย

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ พระเทพโสภณ เจ้าอาวาสวัดไทยลอนดอน แจลส์ ได้เริ่มให้มีครูอาสาสมัครจากประเทศไทย ไปทำการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่เด็กไทยสหรัฐอเมริกา ในภาคฤดูร้อนด้วยเหตุผลดังนี้

๑. วิธีสอนที่ครูอาสาสมัครสหรัฐอเมริกา ใช้อยู่เป็นวิธีสอนแบบเก่า
๒. เวลาเรียนในภาคปกติเด็กได้เรียนน้อย และเรียนไม่ต่อเนื่อง
๓. ตำราที่ครูอาสาสมัครสหรัฐอเมริกา ใช้อยู่ไม่เหมาะกับสภาพแวดล้อมและสังคมของเด็กไทยสหรัฐอเมริกา (พระเทพโสภณ ; ๒๕๓๐ : สัมภาษณ์) และในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้รับความ

ร่วมมือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำโครงการวิจัยการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่เด็กไทยในประเทศสหรัฐอเมริกาและดำเนินการสร้างหลักสูตรเฉพาะขึ้น เรียกว่า "หลักสูตรระยะสั้นและการจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่นักเรียนไทยในลอนดอน แจลส์สหรัฐอเมริกา" โดยมีศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ เป็นหัวหน้าโครงการ และในปีนั้นมีคณะครูอาจารย์จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปทำการสอนและสอนเป็นประจำทุกปีจนถึงปัจจุบัน ท่านเจ้าคุณพระเทพโสภณได้กล่าวสัมภาษณ์ในพิธีแจกสัมฤทธิบัตรแก่นักเรียนภาคฤดูร้อน ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับผลการสอนโรงเรียนภาคฤดูร้อนว่า (ดวงประทีป, ๒๕๓๐ : ๒๖) การเรียนการสอนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ เด็ก ๆ มีความรู้ภาษาไทยมากขึ้น มีความสนิทสนมกับครูเป็นอย่างดี ผู้ปกครองเองก็พอใจ

แม้ว่าโรงเรียนภาคฤดูร้อนจะประสบความสำเร็จ เป็นที่น่าชื่นชมของผู้ปกครองมากก็ตาม แต่โรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ยังประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอนอยู่ อุปสรรคที่สำคัญ

คือ ตำราเรียนและหลักสูตร (ดวงประทีป, ๒๕๓๐ : ๒๕) ทั้งนี้จากผลการวิจัยของสุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ (๒๕๒๗ : ๔๘ - ๕๑) ในโครงการวิจัยเรื่อง "รูปแบบหลักสูตรระยะสั้นและกิจกรรมบูรณาการเพื่อการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย แก่นักเรียนไทยในลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา" พบว่าคณะครูอาสาสมัครสอนนัก เรียนไทยในลอสแอนเจลิส มีปัญหาด้านการสอนอยู่มากและต้องการให้มีการพบปะกันระหว่างครูอาสาสมัครที่สอนอยู่ตามโรงเรียนวัดไทยในรัฐต่าง ๆ เพื่อวางหลักสูตรและเขียนตำรา และควรให้ครูจากเมืองไทยมาประชุมปฏิบัติการให้แก่ครูอาสาสมัคร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูอาสาสมัครจากซานฟรานซิสโกและชิคาโก ว่าปัญหาในเรื่องการเรียนการสอนนั้นเนื่องมาจากตำราที่นำมาสอนไม่เหมาะกับสิ่งแวดล้อมในสหรัฐอเมริกา ไม่มีหลักสูตรเป็นมาตรฐานและหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ภาคฤดูร้อนนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการปรับใช้มาเป็นปีที่สี่แล้ว แต่ก็ยังไม่มีความชัดเจนในแง่ของการแบ่งระดับเนื้อหา ยังไม่สามารถนำไปใช้กับโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ได้อย่างสอดคล้องกัน

นอกจากหลักสูตรภาคฤดูร้อนแล้ว ยังมีหลักสูตรประถมศึกษาประเภทบุคคลภายนอกสำหรับคนไทยในต่างประเทศ พุทธศักราช ๒๕๓๐ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนและหลักสูตรของโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ของบางวัดที่จัดทำขึ้นเอง เช่น หลักสูตรโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์วัดไทยลอสแอนเจลิส และของวัดธัมมาราม ชิคาโก เป็นต้น ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวนี้มีแต่เนื้อหาสังเขปไม่เสนอแนะกิจกรรม สื่อการสอนและการประเมินผล และสำหรับหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช ๒๕๒๑ ของกระทรวงศึกษาธิการก็ใช้ได้ในประเทศไทยเท่านั้น ยังไม่เหมาะสมกับเด็กไทยในต่างประเทศ

สุมน อมรวิวัฒน์ ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของหลักสูตร ๔ ฉบับ คือ

๑. หลักสูตรประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
๒. หลักสูตรประถมศึกษา สำหรับคนไทยในต่างประเทศ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
๓. หลักสูตรระยะสั้น และการจัดกิจกรรมการสอนแบบบูรณาการ สำหรับเด็กไทยในสหรัฐอเมริกา ของสุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ

๔. หลักสูตรโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ ของวัดธัมมาราม

หลักสูตรทั้ง ๔ ได้ถูกสังเคราะห์จัดเป็นลำดับเนื้อหา สำหรับใช้เป็นหลักสูตรโรงเรียนพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ ตั้งแต่ระดับ ๑ ถึงระดับ ๖ ซึ่งมีลักษณะเป็นเค้าโครงขั้นพื้นฐานของการเรียนการสอน มีความจำเป็นที่ผู้วิจัยต้องพัฒนาจากจุดนี้ให้มีลักษณะของหัวข้อ เนื้อหาที่ชัดเจน และมีแผนการสอนประกอบ

ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปทำการสอนภาคฤดูร้อน วิชาชีวิตธรรมปทีป นครนิวยอร์ก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และอยู่ช่วยกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ระยะหนึ่ง โดยสอนเด็กระดับกลุ่มกลาง ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของครูอาสาสมัครสหรัฐอเมริกา ในด้านหลักสูตร เอกสารหรือตำราที่ใช้สอน ตลอดจนปัญหาในด้านการเตรียมการสอน เพราะครูอาสาสมัครเหล่านี้เกือบทั้งหมดมีอาชีพประจำ ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน และในปัจจุบันมีโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์วัดไทยหลายแห่ง มีนักเรียนเพิ่มขึ้น บางแห่งมีการเปิดสอนในวันเสาร์ แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองได้ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของภาษาไทย วัฒนธรรมนิยมประเทศไทย และพุทธรักษาอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย (ดวงประทีป, ๒๕๓๑ : ๕)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นเชิงประเมินของครูอาสาสมัครและกรรมการโรงเรียนต่อแผนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์วัดไทย สหรัฐอเมริการ่วมกับผู้วิจัยอีก ๒ คน โดยผู้วิจัยมีความสนใจวิจัยในระดับ ๓ และระดับ ๔ ซึ่งเทียบเท่ากับกลุ่มกลางของหลักสูตรภาคฤดูร้อน ประกอบกับผู้วิจัยได้มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยระดับนี้ในโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองไทยมาก่อน ทำให้สนใจที่จะทำการวิจัยในระดับนี้

#### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจทัศนคติเชิงประเมินของครูอาสาสมัครและกรรมการโรงเรียนต่อแผนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย แก่เด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔ โรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา

#### ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยนี้เป็นการสำรวจทัศนคติเชิงประเมินของประชากรดังต่อไปนี้
  - ก. ครูอาสาสมัคร ซึ่งเป็นนิสิตจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑๑ คน ต่อแผนการสอนระดับ ๓ และระดับ ๔ แต่ละแผนจำนวน ๕๒ แผน เกี่ยวกับจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แบบฝึกทักษะ และการวัดผล
  - ข. ครูอาสาสมัครผู้ทำการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา จำนวน ๑๒ คน และพระสงฆ์ ๑๑ รูป จากวัดไทยลอสแอนเจลิส, วัดมงคลรัตนาราม, วัดพุทธานุสรณ์, วัดไทยวอชิงตัน ดี ซี, วัดธัมมาราม, วัดพุทธธรรม

และวัดวชิรธรรมปิไพบ ต่อแผนการสอนระดับ ๓ และระดับ ๔ แต่ละแผนเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนแบบฝึกทักษะ และการวัดผล

ค. กรรมการโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา จำนวน ๑๖ คน จากวัดในข้อ ข. ยกเว้นวัดพุทธรธรรม

๒. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ๓ และระดับ ๔ ต่อแผนการสอนแต่ละแผน เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนและแบบฝึกทักษะ จำนวน ๑๒๐ คน จากวัดทั้ง ๗ ในข้อ ข.

๓. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ระดับ ๓ และระดับ ๔ ก่อนและหลังการใช้แผนการสอน และหลังการใช้แผนการสอนแต่ละหน่วย

#### คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะเชิงประเมิน หมายถึง ความคิดเห็นที่เกิดจากการวิเคราะห์สาระจากแบบสอบถามต่อแผนการสอน แล้วนำมาประเมินค่าของแผนการสอนในแง่ประสิทธิภาพของการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

แผนการสอน หมายถึง แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แบบฝึกทักษะ การวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ให้แก่เด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔ ในโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา

เด็กไทยระดับ ๓ หมายถึง นักเรียนที่มาสมัครเรียนในโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ หรือภาคฤดูร้อน สหรัฐอเมริกา อายุไม่ต่ำกว่า ๗ ปี กำลังเรียนอยู่ในกลุ่มกลาง โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนระดับ ๓ ไม่ถึงร้อยละ ๕๐

เด็กไทยระดับ ๔ หมายถึง นักเรียนที่มาสมัครเรียนในโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ หรือภาคฤดูร้อน ที่ผ่านการสอบวัดความรู้ระดับ ๓ กำลังเรียนอยู่ในกลุ่มกลาง โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนระดับ ๓ เกินกว่าร้อยละ ๕๐

กรรมการโรงเรียน หมายถึง คณะบุคคลที่ร่วมกันบริหารกิจการโรงเรียนพระพุทธรักษาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา

#### ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

๑. การจัดเนื้อหาโดยใช้วิธีการจัดประสบการณ์ก่อนหลัง เป็นวิธีการที่ใช้ได้ในการจัดเนื้อหาเพื่อสร้างแผนการสอนภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย สำหรับเด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔

ในโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา

๒. โครงร่างเนื้อหาทักษะภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยที่สุนน อมรวิวัฒน์ วิเคราะห์ มีความถูกต้องและสอดคล้องกับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของเด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔ ในโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา สามารถนำมาจัดสร้างหน่วยเนื้อหา เพื่อสร้างแผนการสอนได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ได้ทราบความคิดเห็นเชิงประเมินของครูอาสาสมัครและกรรมการโรงเรียนพระพุทศาสนาวันอาทิตย์ ต่อแผนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย สำหรับเด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔

๒. สมองความต้องการของโรงเรียนพระพุทศาสนาวันอาทิตย์ในรัฐต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ที่มีแผนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย สำหรับเด็กไทยระดับ ๓ และระดับ ๔

๓. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูอาสาสมัครโรงเรียนพระพุทศาสนาวันอาทิตย์ในต่างประเทศ ใช้เป็นคู่มือสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย